

Obsah

I. PŘEDMLUVA	9
1. Hlubinný realismus F. M. Dostojevského a jeho výkladový model	14
2. Umělecké dílo a osobnost autora	28
3. Ironický literární styl	35
4. Charakter úhrnné hodnoty díla F. M. Dostojevského a jeho vývojový aspekt	44
II. DÍLO F. M. DOSTOJEVSKÉHO PŘED UVĚZNĚNÍM	49
5. Sentimentalita a ambivalence	52
6. Vynořování symbolična	58
7. Ironie, tenze a synkretismus	66
8. Vazebná síla komplexu	75
9. První verze literárního frenetična: euforie	82
10. Zanořování komična	91
11. Vypravěč a textový autor	99
12. Pluralita řečových modů a mluvní mimeze	106
III. DOSTOJEVSKÉHO DÍLO PO NÁVRATU Z VĚZENÍ	111
13. Skrytá síla komedie	113
14. Komedie jako theatrum mundi	121
15. Káznice jako symbol světa	132
16. Druhá verze literárního frenetična: deprese	158
17. Třetí verze literárního frenetična: dysforie	169
18. Od freneze k absurditě	182
19. Bytí, chaos a řečovost	199
IV. DOSTOJEVSKÉHO DÍLO V DRUHÉ POLOVINĚ 60. LET	209
20. Symfonie (politického) zločinu	213
21. Rulettenburg jako theatrum mundi	243
22. Kříž a gilotina	253
23. Nevědomí v silné verzi	290

V. POZDNÍ DÍLO F. M. DOSTOJEVSKÉHO	305
24. Theatrum daemonum	308
25. Vytěsnění, sekundární realita a terapie subjektu	351
26. Komično, fantaskno a religiozita	375
27. Náhodná rodina a Oidipův komplex	388
28. Universální symboly v Bratřech Karamazových	420
29. Ideový plán Bratrů Karamazových na pozadí Solovjovovy filosofie.	450
VI. DISKURSIVNÍ A BIOGRAFICKÉ ENTITY U F. M. DOSTOJEVSKÉHO	471
30. Publicistické dílo: monarchický pravoslavný mesianismus	473
31. Dopisy: identifikace s agresorem	491
32. Náboženská víra: nevědomý ateismus a ukřižování Otce	508
33. Obrana sebedestrukcí: epilepsie, freneze a ruleta	531
34. Obrana sebezáhlem: rodina a intimita.	557
VII. VZTAH FIKCE A DISKURSIVITY U F. M. DOSTOJEVSKÉHO.	579
35. Biografický, diskursivní a fiktivní subjekt	581
36. Symbolická platnost fiktivity	587
37. Intermediárně aktivní symboly biografického subjektu.	594
38. Intermediární symboly v době před uvězněním.	596
39. Intermediární symboly po návratu z vězení.	603
40. Intermediární symboly v druhé polovině 60. let.	616
41. Intermediární symboly v pozdním díle	625
42. Přehled intermediárních symbolů a jejich abstrakt	645
43. Vývojový kontext intermediárních symbolů a jeho výkladový model.	666
44. Dialogizace jako zásah primárních procesů; nevědomé struktury textu	677
45. Fikce jako amplifikátor nevědomých obsahů a transcendent diskursivity	689
46. Tvořivý, tragický a provinilý subjekt	695